

Ομιλία του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου, Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη, στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, σχετικά με τη διαδικασία αξιοποίησης του «Οργανισμού Λιμένος Πειραιά Α.Ε.

Καταλαβαίνω ότι το θέμα προκαλεί αντιδράσεις και την ευκαιρία να διατυπωθούν διαφορετικά αναπτυξιακά μοντέλα, τα οποία το κάθε κόμμα και η κάθε παράταξη έχει στο μυαλό της. Όμως, τα ίδια διλήμματα ετέθησαν και το 2008. Ετέθησαν διλήμματα για το κατά πόσο η διεθνής συνεργασία -η σύμβαση παραχώρησης του προβλήτα 2 και η άδεια κατασκευής και διαχείρισης του προβλήτα 3, τουλάχιστον του ανατολικού μέρους του που έγινε μετά από διαγωνιστική διαδικασία και ανατέθηκε στην ΣΕΠ- θα έφερνε δουλειές στον Πειραιά. Ετέθη το δίλημμα κατά πόσο θα δημιουργούσε περισσότερες θέσεις εργασίας ή κατά πόσο θα χάνονταν θέσεις εργασίας. Και για το αν αυτή η στρατηγική συμμαχία, την οποία ανέπτυξε εκείνη τη στιγμή η χώρα, θα ήταν προς όφελος της γεωστρατηγικής της θέσης και γεωπολιτικής της ισχύος και, βέβαια, της οικονομικής ανάπτυξής της.

Το λιμάνι του Πειραιά είναι μια πάρα πολύ μεγάλη και πολυσχιδής επιχείρηση. Έχει 44 χλμ ακτογραμμής. Έχει σταθμό κρουαζιέρας, σταθμό ακτοπλοΐας, carterminal, σταθμούς πετρελαιοειδών, ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, σταθμούς container.

Σήμερα, λειτουργεί και έχει ήδη προχωρήσει σε 322 διαφορετικές συμβάσεις παραχώρησης. Κορυφαία είναι αυτή που ξέρουμε με την ΣΕΠ, την COSCO δηλαδή, στον προβλήτα 2 και 3. Υπάρχουν, όμως, και άλλες 321 συμβάσεις παραχώρησης προς μεγαλύτερους ή μικρότερους επενδυτές, από μικρά ναυπηγεία και καρνάγια μέχρι μύλους, εταιρίες πετρελαιοειδών κ.ο.κ. Εταιρίες οι οποίες λειτουργούν, δηλαδή, υπό τον ΟΛΠ.

Ζήσαμε για δύο χρόνια μια μακρά περίοδο αναστάτωσης, πολιτικοποίησης του θέματος και μακρών απεργιακών κινητοποιήσεων για να καταλήξουμε ότι η επιλογή που έγινε τότε ήταν μια επιλογή η οποία αύξησε την κίνηση του λιμανιού του Πειραιά. Δημιούργησε θέσεις εργασίας και έφερε πολλαπλά οφέλη για την πόλη του Πειραιά, αφού πολλά περισσότερα πλοία προσεγγίζουν πλέον το λιμάνι. Παράλληλα, δημιούργησε τις προϋποθέσεις ώστε πάρα πολλές εταιρίες μεγάλου βεληνεκού να σταθούν στη χώρα και να δημιουργήσουν κέντρα μεταφόρτωσης, με αποτέλεσμα να αποκτήσει ο Πειραιάς κίνηση πρωτόγνωρη και σήμερα να αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα λιμάνια της Μεσογείου.

Όλα αυτά τα λέω γιατί φοβάμαι ότι κάποιοι προσηλωμένοι σε αγκυλώσεις οι οποίες έχουν να κάνουν με το παρελθόν, ξαναφέρνουν ακριβώς τα ίδια επιχειρήματα αντιδρώντας τώρα στην πώληση του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών και όχι στις παραχωρήσεις. Μάλιστα, προτάσσουν τις παραχωρήσεις ως τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να συνεχίσουμε από δω και πέρα, τρόπο όμως για τον οποίο οι ίδιοι είχαν καταδικάσει όταν επελέγη. Θα ήθελα να είμαι σαφής και να πω γιατί προχωράμε στην αποκρατικοποίηση του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών του ΟΛΠ και, συγκεκριμένα, του 67% από το 74% το οποίο κατέχει σήμερα το ΤΑΙΠΕΔ, ως μέτοχός του, και δεν προχωράμε σε μια σειρά συμβάσεων παραχώρησης.

Ο πρώτος λόγος έχει να κάνει με τους δημοσιονομικούς στόχους που έχουν τεθεί. Εκτελούμε ένα πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων. Όλοι γνωρίζετε ότι έχει τεθεί ένας δημοσιονομικός στόχος για το 2013 και έχει εγκριθεί από την Ελληνική Βουλή αυτός ο δημοσιονομικός στόχος που αφορά τη συγκέντρωση του ποσού των 2,3 δισ. από έσοδα που

θα προέλθουν από την αποκρατικοποίηση. Θεωρούμε ότι με την αποκρατικοποίηση των λιμανιών μπορούμε να πετύχουμε όχι μόνο τον δημοσιονομικό στόχο, αλλά και να υπηρετήσουμε και τον αναπτυξιακό στόχο της χώρας που είναι να προσελκύσουμε περισσότερες επενδύσεις. Και αυτό επειδή δεν πουλάμε μόνο μια χρήση, αλλά ουσιαστικά προσκαλούμε τον υποψήφιο επενδυτή, πέρα από τα λεφτά τα οποία θα καταβάλει στο ΤΑΙΠΕΔ για την απόκτηση του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών, να κάνει και μια σειρά επενδύσεις, ώστε να αποφέρει τα πραγματικά οφέλη του. Να μεγιστοποιήσει, δηλαδή, όλα εκείνα τα οφέλη που έχουν σχέση με τη γεωστρατηγική σχέση της χώρας, αλλά και το λιμάνι.

Ο δεύτερος λόγος, για τον οποίο προχωράμε, είναι γιατί δεν είναι κάθε χρήση του λιμανιού κερδοφόρα. Άρα δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε επιμέρους παραχωρήσεις σε όλες τις χρήσεις του λιμανιού, γιατί τότε θα περιοριζόμασταν μόνο στις κερδοφόρες χρήσεις. Όλες οι ζημιογόνες χρήσεις θα έμεναν πίσω στο ελληνικό δημόσιο και τα έσοδα που προσδοκούσαμε να πάρουμε από τις συμβάσεις παραχώρησης, ουσιαστικά, θα κάλυπταν τις μαύρες τρύπες που θα άφηναν όλες οι άλλες ζημιογόνες χρήσεις του λιμανιού.

Ο τρίτος λόγος είναι το θέμα των θέσεων εργασίας. Θα είμαι πάρα πολύ ειλικρινής. Όποιος μιλάει σήμερα υπέρ των συμβάσεων παραχώρησης, στην πράξη μιλάει για περιορισμό της απασχόλησης από την ΟΛΠ Α.Ε.. Καμία σύμβαση παραχώρησης δε θα γινόταν και δε θα προχωρούσε, με την παραχώρηση των εργαζομένων. Γιατί δε γίνεται να παραχωρήσεις μαζί με την υποδομή και τους εργαζόμενους. Άρα, στην περίπτωση που παραχωρούσαμε επιπλέον χρήσεις, ουσιαστικά θα πηγαίναμε στην κατάργηση θέσεων εργασίας και την κατάργηση των συμβάσεων εργασίας που θα έχουν αυτοί οι άνθρωποι με τον ΟΛΠ. Εμείς, προχωράμε στην αποκρατικοποίηση της πλειοψηφίας των μετοχών του ΟΛΠ, διατηρώντας εν ισχύ τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και όλες τις θέσεις εργασίας, χωρίς να επηρεάσουμε καθόλου τις εργασιακές σχέσεις.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να καταλάβουμε κάτι και να αποφασίσουμε με ειλικρίνεια τι θέλουμε να κάνουμε με την δημόσια περιουσία. Θέλουμε η δημόσια περιουσία να εξυπηρετήσει τον στόχο αποπληρωμής και μείωση του δημόσιου χρέους, το οποίο σήμερα έχει επιβάλλει αυτούς τους δυσβάστακτους για την ελληνική οικονομία όρους φορολόγησης; Θέλουμε να μειώσουμε το δημόσιο χρέος, ώστε να μην είμαστε αναγκασμένοι κάθε χρόνο να συγκεντρώνουμε τόσα πολλά χρήματα ή θέλουμε τελικά η δημόσια περιουσία να μην αξιοποιηθεί προς όφελος του δημοσίου χρέους; Θέλουμε να συνεχίσουμε να υπερφορολογούμε την ελληνική οικονομία και την ελληνική κοινωνία;

Σ' αυτό το ερώτημα, πρέπει να σταθείτε όλοι με ειλικρίνεια, διότι κανένα μοντέλο απ' αυτά τα οποία σήμερα προτείνονται από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, δεν εγγυάται την μείωση του δημοσίου χρέους και ότι τα έσοδα από τις παραχωρήσεις θα καταλήγουν προς όφελος του ελληνικού λαού.

Σήμερα τι συμβαίνει στον ΟΛΠ; Ο ΟΛΠ έχει προβεί σε αυτές τις 322 παραχωρήσεις, τις οποίες σας είπα πριν. Τα έσοδά τους, όμως, δεν έρχονται προς όφελος του κρατικού προϋπολογισμού. Δεν έρχονται προς όφελος των μετόχων, του οποίου το 74% είναι ιδιοκτήτης το ελληνικό δημόσιο, δια μέσου του ΤΑΙΠΕΔ. Ουσιαστικά χάνονται στην λειτουργική ζημιά του Οργανισμού. Τα έσοδα που προέρχονται από τη ΣΕΠ είναι 32 εκατ. ευρώ, για τα οποία ο ΟΛΠ δεν έχει να αποσβέσει ούτε ένα ευρώ. Δεν ξοδεύει ούτε ένα ευρώ σε μισθοδοσία ή λειτουργικά έξοδα.

Κανονικά αυτά τα 32 εκατ. θα έπρεπε να αποτυπώνονται στον προϋπολογισμό του ως

κέρδη και να ενισχύονταν απ' όλα τα υπόλοιπα κέρδη της χρήσης και της λειτουργίας του. Δεν συμβαίνει όμως αυτό. Ο ΟΛΠ σημειώνει πολύ λιγότερα κέρδη της τάξεως του 7 έως 9 εκατ. ευρώ, ανάλογα με την χρονιά, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι τα 25 εκατ. που έρχονται από την μεγάλη σύμβαση παραχώρησης των εμπορευματοκιβωτίων χάνονται στις λειτουργικές του δαπάνες.

Η χώρα για να καταφέρει την επανεκκίνηση της οικονομίας της θα πρέπει να προχωρήσει στην προσέλκυση ξένων κεφαλαίων. Η χώρα για να καταφέρει να βγει από την οικονομική δυσπραγία, θα πρέπει να δείξει ότι είναι ικανή να αξιοποιήσει την περιουσία της προς όφελος και του ελληνικού λαού και προς όφελος της αναπτυξιακής διάστασης της οικονομίας της. Η χώρα για να μπορέσει να πει ότι γίνεται τόπος στον οποίο μπορούμε να δεχθούμε ξένες επενδύσεις που θα δημιουργήσουν απασχόληση και θα λειτουργήσουν πολλαπλασιαστικά για την οικονομία μας, θα πρέπει να δεχθεί ξένους επενδυτές. Να μην τους διώχνει, να μην τους απειλεί, να μην τους προπηλακίζει, να μην ποινικοποιεί τη διάθεσή τους να επενδύσουν στην χώρα.

Η χώρα έχει ζήσει όλα αυτά τα χρόνια μια βαθιά ύφεση. Ο Πειραιάς και οι πόλεις γύρω του, είναι πρωταθλητές της ανεργίας. Αν συνεχίσουμε να λειτουργούμε με τον ίδιο τρόπο, όχι μόνο θα παραμείνουν οι δείκτες της ανεργίας σε υψηλότατα επίπεδα, αλλά και δε θα έχουμε καταφέρει να κάνουμε τις διεθνείς συνεργασίες που χρειάζεται ο Πειραιάς, για να δει πραγματικά τα παιδιά του να έχουν μέλλον στον τόπο τους. Αν συνεχίζουμε προστατεύοντας μόνο τις υπάρχουσες θέσεις εργασίας με τρόπους περιέργους –γιατί κατ' εμέ δεν προστατεύει καμία σύμβαση παραχώρησης θέση εργασίας, αλλά κάποιοι επικαλούνται τις θέσεις εργασίας και τους εργαζόμενους για να αντιδράσουν στην οποιαδήποτε πολιτική αποκρατικοποίησης- ουσιαστικά δε θα καταφέρουμε να πετύχουμε τον στόχο μας. Νομίζω ότι ο συνολικός στόχος όλων των μελών του Ελληνικού Κοινοβουλίου, είναι να δούμε αυτό το δραματικό δείκτη της ανεργίας να μειώνεται.

Θεωρώ ότι η επιλογή που γίνεται σήμερα, είναι μια επιλογή στην οποία θα πρέπει να στοιχηθούμε όλοι. Θα πρέπει, δια μέσου και της σημερινής διαδικασίας, να εγγυηθούμε ότι οι συνθήκες διαφάνειας που προβλέπει ο διαγωνισμός και η προκήρυξη, θα τηρηθούν.

Από εκεί και πέρα να ευχηθούμε και να υποστηρίξουμε, δια μέσου της στάσης μας, την προσέλκυση πολλών και διαφορετικών επενδυτών.

Οι επενδυτές θα καταθέσουν διαφορετικές προτάσεις για την αξιοποίηση αυτού του τεράστιου κομματικού της περιουσίας του ελληνικού λαού, ώστε να μεγιστοποιήσουμε το όφελος όχι μόνο για τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά και για την Περιφέρεια του Πειραιά, την πόλη της Αθήνας, την Αττική και την χώρα».